

Så skal jeg sige, at vi ikke vil stemme for beslutningsforslaget. Vi synes slet ikke, der er belæg for at stoppe forsøget nu på baggrund af det, vi har fået frem, men vi håber også, at de forskellige firmaer følger så godt med i denne debat, at de får lyst til at bevise over for os, at de ikke er trådt over tærerne, men godt kan klare det internationale ræs. Det håber jeg de kan, men så bliver vi også nødt til at kigge på nogle af priserne. Der er nogle af de beløb, der løber fuldstændig til tops på en måde, vi ikke kan være bekendt, hverken når vi har med bistand at gøre eller i det hele taget. Her bliver det bare ekstra tydeligt.

Jørgen Estrup (RV):

Udviklingsministeren sagde på et tidligere tidspunkt af debatten noget, som jeg synes er ret centralt for det, vi diskuterer her, nemlig at udviklingsbistanden ikke er erhvervsstøtte. Men jeg synes, der er tendenser i den diskussion, vi har haft efterfølgende, som tyder på, at forslagsstillerne har glemt det. I hvert fald har hr. Kai Dige Bach tilsyneladende glemt det, og fru Ulla Tørnæs har også glemt det.

Der var en tidligere udenrigsminister, som sagde, at det skulle stå bøjet i neon over Danidas port, at udviklingsbistanden blev givet alene af hensyn til udviklingslandene, og at det først, når man havde varetaget hensynet til konkurrencen, skulle været legitimt at tage spørgsmålet om de danske interesser op. Det kan jeg helt tilslutte mig. Jeg synes, det er det rette udgangspunkt, og derfor er det svært at bebrejde udviklingsministeren, at han varetager det hensyn, som består i, at man får mest muligt bistand for pengene. Det må være udgangspunktet, og jeg tror, man kunne sige, at man med rimelighed kunne bebrejde ministeren, hvis han ikke forsøgte det.

Jeg synes også, der er en anden ting, som forslagsstillerne tilsyneladende har glemt, nemlig at man faktisk har den ordening her i landet, at det normalt er ministeren, der administrerer bevillingerne på området. Det er egentlig en meget god ordening, og jeg tror, at nogle af forslagsstillerne – i hvert fald de af dem, der har prøvet at være ministre – meget ville have sig frabedt, hvis Folketinget blandede sig i administrationen. Men det forudsætter selvfølgelig, at ministeren administrerer fornuftigt.

Derfor tog jeg også udgangspunkt i, at udviklingsministeren naturligvis må forsøge at få mest mulig bistand for pengene. Dermed er der selvfølgelig også sat en grænse for, hvor længe

eksperimentet og undersøgelsen af, om konkurrencevilkårene er i orden, kan fortsætte, og jeg tror, ministeren er den først til at erkende, at i det øjeblik det går ud over bistandens afvikling, har man selvfølgelig nået grænsen. Derfor går jeg ud fra, at regeringen og ministeren meget nøje vil tage vare på, at dette ikke kommer til at genere den samlede bistands afvikling. Men så længe det ikke gør det, og så længe man varetager hensynet til at få mest mulig bistand for pengene, synes jeg, vi skal lade ministeren være i fred og lade ham få de bedst mulige aftaler ud af det med rådgiverne.

Jeg kunne måske godt stille det spørgsmål, hvorfor det kun er personleverancer og ikke også vareleverancer, man overvejer i internationalt udbud, men det er jo en helt anden diskussion. Først og fremmest synes jeg, det er vigtigt, at man forsøger at få mest mulig bistand for pengene og accepterer, at der er altså en tredeling af magten, som gør, at det er ganske rimeligt, at man har en minister til at administrere tingene.

Derfor kan vi fra radikal side ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg vil godt spørge hr. Jørgen Estrup, om det er et forslag fra De Radikale om at fortsætte med vareudbudet. Jeg kunne forstå, at nu ville man have det billigt uden noget hensyn til hele følgeindustrien, uden noget hensyn til den skat, de virksomheder betaler, og uden noget hensyn til alle de danske varer, som danske ingeniører skriver danske standarder på, mens franske ingeniører skriver franske standarder på franske varer. Jeg kunne godt tænke mig at vide det, for hvis det er en så kortsigtet udbudspolitik, man har, vil jeg gerne have den udspecificeret af Det Radikale Venstre. Jeg vil også lige gøre hr. Jørgen Estrup opmærksom på, at jeg mener, det er sådan, at de udviklingsbudgetter, vi har, indebærer en vis procentdel til Danmark – i hvert fald hvis det skal være det sidste, vi skal nøjes med at have.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hvis hr. Kai Dige Bach havde lyttet efter, var mit udgangspunkt faktisk det, at bistanden skulle komme udviklingslandet og ikke danske interesser til gode. Jeg synes faktisk, det er et rimeligt udgangspunkt, og jeg kan ikke forestille